

Maade, saa at der ikke ved anden Art Fiskeri udvikles en ligesaa ødelæggende Hindring for Laksens og Ørredens Opgang i Aaen.

Dette maa forebygges ved:

- a. Pasfende Fredningstider.
 - b. Rigeligt Opshyn ved Fjord og Aa.
 - c. Visse Redskabsbestemmelser.
 - d. Fuldstændig Paasning af Vandstrækningen mellem Randers og Fiskegaarden.
 - e. Udflækning og Opdrætning af Laksengel.
2. En fælles Fredningstid for alle heromhandlede Bunde fra 1. Oktober—1. Januar er uforenelig med Driften af Gudenaen som et Laksvand.

Skal der være Fredningstid, maa denne selvfølgelig være saa lang som paa det Sted i Vandløbet den længste Fredning udfordres — og følgelig mere end de nævnte 3 Maanedere.

3. Nogen Vidtløftighed i Loven med Hensyn til Redskabsbestemmelser er nødvendig. Det vil være absolut forkasteligt i Randers Fjord at bruge de almindelige Bestemmelser for Saltvandsfiskeri; det drejer sig her væsentlig om Fangst af Fisk, der kun hælduere (Laks og Ørred) eller aldeles ikke (Graafisk) ere Genstand for Fiskeri i Havet. Disse Fisk yngle desuden alle i Fjorden eller Aaen. Aalen og Aalefiskeriet danner dog en Undtagelse herfra, hvorfor ogsaa Redskaber til dette Fiskeri ligesom til Fangst af andre Fisk kunne tilstedes hele Aaret rundt, for saa vidt de ikke ere ødelæggende for de fornævnte Fiskerier.

Randers Fjord er kun en Del af et Fiskevand, der gaar fra Udbyhøj til Silkeborg; overalt er det samme Slags Fisk, der ere Genstand for det væsentligste Fiskeri — Laks, Ørred, Aal og Graafisk. Redskabsbestemmelserne maa snarere være overensstemmende med Ferskvandsfiskeriloven.

For Fiskebestandens Skyld kan det omtrent være ligegyldigt, om Grænsen mellem Fjord og Aa drages ved Uggehusene eller ved Randers Sønderbro — det sidste vil være det naturligeste at vælge.

4. Ved at frede Funderaa opnaas rimeligvis kun en Fordel for Førel. Skal saa strenge Forholdsregler som anført for nogle af Sideløbstrømmene gennemføres, maa man helst gøre det for Borreaa og Tangeaas Bedkommende.
5. Det er ikke nok at sikre Laksen en eller saa Begepladser i Gudenaen ved Paasning af et Stykke Vand. Alle Begepladserne maa sikres den. Enten maa derfor hele Strækningen Bjerringbro—Silkeborg Langsø laases eller der maa indføres en meget lang Fredningstid, enten Efteraar-Vinterfredning eller Sommer-Efteraarfredning (se Ufsnit III).
6. Redfaldslats bør ikke fanges, sælges, købes og videreforhandles, de ere værdiløse som Handelsvare.

Ad Erfaringens Vej er det konstateret, at hvor Redfaldslaksen skaanes, forøges Gennemsnitshørrelsen af de aarlig fangede Laks. 3 Bunde med udviklet Lakselovgivning er dens Fangst og Salg forbudt paa det strengeste.

7. Ferskvandsfiskerilovgivningens Maalbestemmelser ramme kun Ørreden, da Laks mellem 7 og 19 Tommer næppe nogensinde forekommer i de her omhandlede Bunde (Aa og Fjord.) Saa længe man i den almindelige Lov vil holde sig til saa lav Undermaalsgrænse for Ørred, kan man ogsaa nok gøre det i Gudenaen, da det her særlig er Laksen, der bør tages Hensyn til.

Stiv- og Rørskar kan godt for Fiskeriets Skyld tillades efter 1. Juli.